

آیا شورای عالی صلح تا هنوز ماهیت جنگ افغانستان را نمی دانند؟

شورای عالی صلح افغانستان اخیراً اقدام جالبی را روی دست گرفته است که جا دارد از زوایای مختلف به آن توجه گردد.

این شورا تصمیم گرفته است پرسشی مبنی بر اینکه آیا افغانستان دارالحرب است یا خیر؟ را طرح و از علمای اسلامی سراسر جهان نظر خواهی نمایند. این تصمیم باید دقیقاً مورد تحلیل و ارزیابی قرار گیرد.

این در حالیست که چندی قبل استاد عبدالرسول سیاف یکتن از علمای دینی و از زمره رهبران جهاد و مقاومت مردم افغانستان، با مردود شمردن عمل انتحاری و اثبات آن با آیات متعدد از قرآن عظیم الشان و احادیث نبوی و اینکه خدای عزوجل برای کسانی که اقدام به انتحار میکنند و حامیان آن جزای سختی را در نظر گرفته است مفصلاً موقف دین را در مورد جنگ جاری در افغانستان واضح ساخت، موصوف جنگ جاری در کشور را جنگ علیه اسلام خواند نه مسلمانان و عاملان آن را متهم به ترور انسان های مسلمان نمود و صراحتاً ابراز داشت که این جنایتکاران با این اعمال خویش در حقیقت ستون دین را نشانه میگیرند نه شاخ و برگ آنرا. وی از کسانیکه انتحار را در افغانستان جایز می دانند خواستار شد دلایل آنرا ولو جزئی باشد بیان کنند و باید در مورد پیشنهاد مناظره داد.

اینکه شورای عالی صلح افغانستان بعد از این سخنان استاد سیاف با طرح این سوال و ارسال آن به علمای امت اسلامی چه را می خواهد به اثبات برساند سوالی است که باید مسؤولین آن به اذهان عامه پاسخ ارائه نمایند.

آیا اعضای آن شورا تا هنوز به تجاوز آشکار پاکستان در افغانستان و اینکه طالبان به نیابت از پاکستان جنگ را در افغانستان تعقیب و دنبال می کنند، پی نبرده است؟

آیا رئیس سابق آن شورا از سوی سازمان استخباراتی پاکستان و نظامیان آن کشور به قتل نرسید، آیا سخنان و دلایل استاد سیاف مبنی بر غیر مشروع بودن جنگ در افغانستان کافی نیست؟

آیا شورای عالی علمای افغانستان قادر به پاسخ گویی به این سوال شورای عالی صلح نیست؟

آیا دعوت استاد سیاف به مناظره کسانی که به جنگ در افغانستان جواز شرعی می دهند و انتحار را جایز می شمارند کفایت نمی کند؟ که یک بار این شورا با طرح سوالی که آیا افغانستان دارالحرب است یا خیر؟ به جنگ افغانستان می خواهد صبغه دینی و شرعی قائل شود و به طالبان یا همان سربازان آی. اس. آی. که از مدارس دینی پاکستان فارغ و غرض جهاد! در افغانستان اعزام می شوند جرأت دوباره بخشیده و به آنها و حامیان شان بفهمانند که دولت افغانستان و عالمان دینی و نخبگان این کشور که در شورای عالی صلح گرد هم آمده اند بعد از گذشت سی سال و اندی خسونت و جنگ در افغانستان هنوز به مشروع و غیر مشروع بودن این جنگ پی نبرده اند، هنوز مردم افغانستان بعد از دادن میلیون ها قربانی، معلول و معیوب نمی دانند که برای چه می جنگند؟ جنگ علیه حق است یا باطل؟

آیا ریشه های جنگ افغانستان و مهندسان آنها در بیرون از کشور قرار دارد یا در داخل؟

جواب این همه خون را که تا کنون ریخته شده کی باید بپردازد؟ سربازی که در خط مقدم جبهه می جنگد و سینه سپر می کند به چه امید بجنگد وی به گفته شورای عالی صلح هنوز نمی داند در جبهه ای کی حضور دارد و جانانه می جنگد حق است یا باطل؟

جنگ در برابر طالبان که از مدارس پاکستان فارغ میگردند و با پول و سلاح پاکستانی وطن و کشور خود را ویران مینمایند، شفاخانه و مسجد را انفجار میدهند و ده ها و صدها جنایت بشری را مرتکب میشوند جایز است یا خیر؟

دفاع از زن که در این سرزمین شلاق می خورند و یا زیر سنگ چل های که از لابلای انگشتان جنایتکار ترین فرد این سرزمین بر بدن وی اصابت می کنند، جان می دهند، چه توجیه می تواند داشته باشد؟ آیا لازم است یا خیر؟ بالاخره مردم افغانستان تا کنون نمی دانند حضور سربازان خارجی که بالآخر فیصله شورای امنیت سازمان ملل متحد وارد افغانستان گردیده تا از حریم و نوامیس این کشور در برابر تجاوز آشکار پاکستان و نظامیان آن کشور، دفاع نمایند و ارزش های تاریخی این سرزمین را از گزند چپاولگران تاریخ نجات دهند، چگونه توجیه میتوان کرد؟

با توجه به مسائل مطروحه فوق بهتر است شورای عالی صلح افغانستان از طرح سوال فوق الذکر خود داری ورزیده و به تاسی از سخنان استاد سیاف بر طالبان و حامیان آنها فشار را مضاعف سازند تا به صلح راضی گردند و الا نیروهای امنیتی کشور با حمایت نیروهای خارجی اکنون قدرت آن را یافته اند که این جانبان تاریخ را از میان برداشته و قلع و قمع نمایند.

پایان

د پانو شمېره: له ۲ تر 2

افغان جرمن آنلاین په درښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادښت: دلیکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په څیر و لولئ